

Дуда С. Л.
концертмейстер кафедри музично-практичної
підготовки факультету культури і мистецтв
СНУ імені Лесі Українки
Коцюрба Н.Є.
концертмейстер кафедри музично-практичної
підготовки факультету культури і мистецтв
СНУ імені Лесі Українки

ФОРМУВАННЯ ВИКОНАВСЬКОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ПІАНІСТА-КОНЦЕРТМЕЙСТЕРА

Європейський вектор розвитку країни обумовлює зростання вимог до рівня підготовленості майбутніх фахівців музичного профілю, адже вони є стратегічним ресурсом та інтелектуальним потенціалом культурного розвитку держави, яка має стати конкурентоздатною у сферах науки, мистецтва та освітніх послуг на світовому рівні. У зв'язку з цим проблема формування художньо-виконавської майстерності фахівців є актуальною.

Концептуальні основи проблеми професійної підготовки майбутніх фахівців розкрито в працях Д. Кінарської, А. Козир, О. Михайличенка, О. Олексюк, Г. Падалки, О. Рудницької, О. Щолокової та ін.

Вимоги до професійної підготовки фахівців у мистецькій галузі потребують розробки ефективних педагогічних умов.

У філософському словнику «умова» визначається як категорія, в якій відображено універсальні відношення речі до тих факторів, завдяки яким вона виникає і існує [4].

Педагогічні умови інтерпретуємо як сукупність організованих форм, прийомів та методів, спрямованих на якість та результат формування виконавської майстерності піаніста-концертмейстера.

Важливою умовою є усвідомлення суб'єктами освітнього процесу сутності та цінності художньо-виконавської майстерності для професійного розвитку. Ефективним інструментом якісної реалізації будь-якої професійної діяльності стають професійні цінності. Розкриваючи сутність цінностей у підготовці піаніста-концертмейстера, зазначимо, що становлення їхньої художньо-виконавської майстерності залежить від процесу формування особистісних цінностей та самовдосконалення, що детермінує активізацію й ефективність розвитку їхньої творчо-професійної діяльності. Регулювання процесу взаємодії та взаємозбагачення професійних та особистісних

цінностей передбачає трансформацію соціокультурного і внутрішнього світу індивіда [1].

Формування художньо-виконавської майстерності піаніста-концертмейстера відбувається як формування особистості та творча реалізація. Спочатку проходить розкриття особистості через творчо-виконавський процес, збагачення особистого життєвого досвіду. Далі здійснюється творча самореалізація, яка виявляється у самоконтролі емоційного напруження в процесі естрадно-концертної виконавської діяльності, усвідомленні особистої ролі в навчально-професійному процесі[3].

Важливо чітко окреслити напрямки навчально-творчої роботи над музичним твором: аналіз жанрово-стильових особливостей музичного твору; вирішення технічних завдань шляхом вибору оптимального варіанта; аналіз засобів музичної виразності; складання художньо-змістового плану музичного твору. Тобто процес формування художньо-виконавської майстерності передбачає поступове вирішення комплексу теоретичних, технічних та художньо-інтерпретаційних завдань. Здатність до їх вирішення стає показником сформованості досліджуваного феномену [2].

Вагомим чинником є стимулювання рефлексивно-творчої діяльності піаніста в музично-виконавському процесі. Адже він неможливий без подолання сумнівів у своїх професійних можливостях, спричинених критичною оцінкою власних професійних знань та вмінь, вироблення впевненості у спроможності реалізувати поставлені завдання. Створення сприятливого середовища для творчої реалізації піаніста-концертмейстера, усвідомлення об'єктивної реальності в галузі культури та мистецтва, сучасних культуроосвітніх тенденцій стимулюють його до подальшого професійного зростання.

Отже, важливими умовами формування виконавської майстерності піаніста-концертмейстера є: усвідомлення сутності та цінності виконавської майстерності для професійного розвитку; організація художньо-виконавської діяльності на основі заочної технології сприяє актуалізації особистісного досвіду; стимулювання рефлексивно-творчої діяльності піаніста в музично-виконавському процесі сприяє творчій реалізації особистості.

Список використаних джерел

1.Карпенко З. Аксіопсихологія особистості.- Київ: ТОВ «Міжнар. фін. агенція», 1998.- 216с.

- 2.Кремешна Т. Формування педагогічної самоефективності майбутніх учителів музики: дис...канд. пед.. наук:13.00.04.- Одеса, 2008. – 189 с.
- 3.Мозгальова Н. Змістове наповнення поняття «інструментально-виконавська підготовка» вчителя музики //Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 14: Теорія і методика мистецької освіти: зб.наук. праць.- Київ: Вид-во НПУ ім.. М. П. Драгоманова, 2010. – Вип.9 (14).
- 4.Філософський енциклопедичний словник / за ред. В. Шинкарука.- Київ: Абрис, 2002. – 742 с.

УДК 378.011.3

Зарицький А.О.,

доцент кафедри історії, теорії мистецтв та виконавства

Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки,

anzar2008@ukr.net

Зарицька А.А.,

кандидат педагогічних наук,

викладач постановки голосу Луцького педагогічного коледжу,

zaranna.aa@gmail.com

РОЛЬ ПЕДАГОГІЧНОГО САМОМЕНЕДЖМЕНТУ В ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ БАКАЛАВРІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

У період реформування системи національної освіти активізується впровадження нових педагогічних технологій та науково-методичних досягнень, відбувається модернізація діючих та створення інноваційно-варіативних загальноосвітніх закладів різного типу. Відтак, проблеми наукового обґрунтування теорії педагогічного менеджменту та апробації інноваційних моделей управління освітою на кожному з її рівнів організації набуває особливої соціальної значущості.

Гуманістична парадигма вищої професійно-педагогічної освіти передбачає насамперед пріоритет цінностей конкретної особистості майбутнього спеціаліста, його здатностей аналізувати, прогнозувати і проектувати траєкторії свого життєвого шляху і професійного становлення. При цьому результативність майбутньої діяльності залежить від усвідомленості розвитку власних зусиль та творчої активності. Саме тому оволодіння функціями самоменеджменту в сфері музичного мистецтва закономірно виступає провідним завданням вищої школи.

Окреслена проблема висвітлена сучасними науковцями в різних аспектах: теоретичні засади педагогічного менеджменту (В. Бондар, К.